

Instrumenti

Wildov redukcionji instrument za dužine i visine

Naslov originala: Wild RDH, Reduk-tions-Distanz- und Höhenmesser für waagrechte Latte.

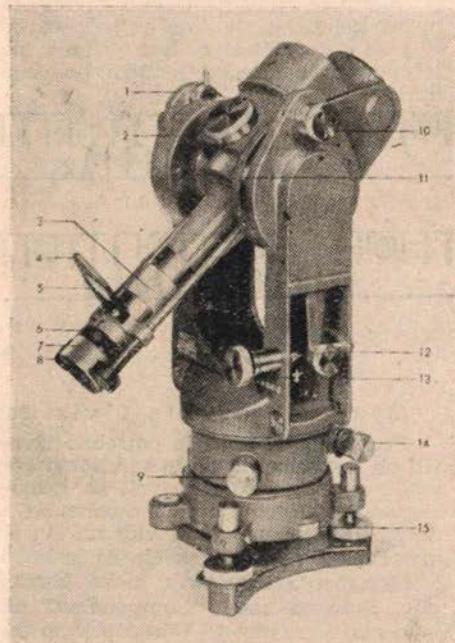
Tvornička knjižica na 23 strane razdijeljena je u pet poglavljia, pod naslovom:

I. Opći principi, II. Instrument, III. Letva, IV. Mjerjenje kutova, V. Izvori pogrešaka i njihova eliminacija.

I. Opći principi.

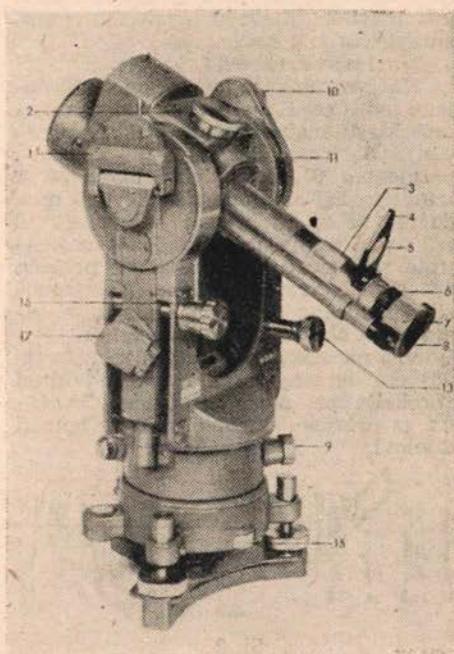
Instrument se osniva na poznatom patentiranom pronalasku R. Bosshardt-a iz godine 1923. Radi se dakle o da-

ljinomjeru sa dvostrukim, ali odvojenim slijikama. Kut otklona se postiže uvijek kod ovalkovih konstrukcija klinom dosta precizno brušenom na iznos koji odgovara okruglom broju, nazvanom kratko konstanta. Da bi se dobila redukcija automatski konstrukcija sadrži dva kлина montirana u početnom položaju nasuprot jedan drugome. Učinak klinova se zbraja. Aki se klinovi

Sl. 1.

- 1.) Visinska libela
- 2.) Mikrometar za letvu
- 3.) Fokusiranje
- 4.) Vizir
- 5.) Lupa mikrometra
- 6.) Izoštrevanje skale crtica
- 7.) Uključivanje jednostrukice ili dvostrukice slike
- 8.) Okular mikroskopa za očitavanje krugova

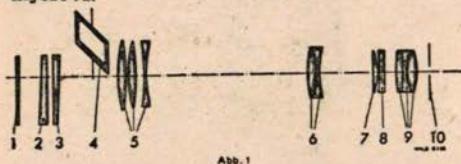

- 9.) Kočnica alhidade
- 10.) Uključivanje Dužine — Visine
- 11.) Pomoćna podjela
- 12.) Kočnica turbina
- 13.) Fino pomicanje turbina
- 14.) Fino pomicanje alhidade
- 15.) Uredaj za repeticiju
- 16.) Fini vijak za libelu
- 17.) Ogledalo za osvjetljenje.

zaokreću oko optičke osi u suprotnim smjerovima teoretski se može dokazati da se kut otklona zrake mijenja, bolje reći kut otklona se smanjuje. Ta spoznaja je iskorištena za dobivanje auto-redukcionalog uredaja. Da bi se kut otklona smanjio proporcionalno cosinusu priklonog kuta vizure služi jedan uređaj sa zubčanicima. Držim da ti zubčani predstavljaju najosjetljiviji dio instrumenta. Toliko smo imali i do sada sadržano u jednom produktu poznate tvornice. Poznato je da je ta vrsta instrumenata postala jedan od najmilijih geodetskih rezervata. Sada još pridolazi nova mogućnost kod Wilda, a to je mogućnost proporcionalnosti zaokreta sa sinusom priklonog kuta. To je iskorisćeno za dobivanje visina. Naravno da ovako kompletirani instrument ima veliko značenje za napredak geodetskih instrumenata, njegova pojava bit će pozdravljenja od stručnjaka.

II. Instrument.

Na instrumentu susrećemo uobičajene optičke i mehaničke podatke za ovu klasu instrumenata. Na pr. povećanje durbina $27 \times$, podatak limba procjenom $6''$, osjetljivost libela $30''/2$ mm i t. d. Na udaljenosti od 100 met, dužine se mogu mjeriti s točnosti od 1-2 cm, a visine na 5 cm. Posebna kontrola se posvećuje vertikalnosti pomoću posebnog »čvrstog« indexa. Koincidencija pomicnog i čvrstog indexa je samo onda ako mjeđuh libele vrhun. Pošto vrh paralaktičnog kuta nije u okretnoj osi durbina morala se predvidjeti korekcija pri okretanju samog durbina. Iz presjeka durbina vide se optički dijelovi.

Sl. 2.

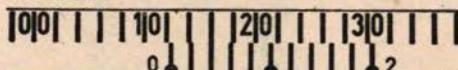
Brojevi na sl. 1 znače:

1. korekcionii završni klin, 2 i 3 stakleni klinovi za promjenljivi paral. kut, 3 rombična pokretna prizma među inim služi i kao optički mikrometar, 5 objektiv, 6 leća za fokusiranje, 7 prizma za odvajanje slika, 8 »diafragma«, 9 okular, 10 zastor. Prema tome da li se mjere kutovi ili dužine puštaju se ili samo direktna ili i otklonjena slika. Za centriranje služi kruti visak. Vjerojatno da to povoljno utječe na brzinu po-

sla i na točnost, koju se očekuje upotrebom ovog instrumenta.

III. Letva.

Postolje ima uobičajene dijelove potrebne za pokretljivost, horizontiranje. Nosač se može pomicati uzduž verticijevi i zaokretati oko nje. Diopter i dozna libela se mogu skidati. Poprečna letva, stvarna mjerača letva ima dužinu 170 cm i omogućuje mjerjenja do 149,6 odnosno 166 met. Dobavlaju se još i letve dužine 1,10 i 2,23 met. Podjela letve je nanešena na čeličnoj vrpcu na točnost od nekoliko stotinki milimetara za svaku crticu podjele. Za upotrebu ove letve kod mjeranja poligona ima posebni nosač, koji se može osloboditi od podnožne ploče. Za brzo i točno mjerjenje upotrebljava se tada garnitura od tri stativa i dvije letve. Najmanji podatak na letvi dobiven pomoću koincidencije ima vrijednost od dva cijela decimetra. Sva čitanja na letvi se vrše samo u jednom položaju durbina.

Citanje 12,4 m

Citanje 75,8 m

Slika 3.

13.

Mjerjenje dužina i visina

Prekapčanje, koje je potrebno izvršiti na instrumentu da bi se klinovi doveli u potreban položaj, vrši se jednostavno zaokretom jednog dugmeta (7), da se na njemu odmah vidi na što je ukopčan. Konstruktivne činjenice letve i instrumenta zahtijevaju neke korekcije, koje se mogu kompenzirati ili jednostavno očitavati. Udešeno je to tako da bude što jednostavnije na terenu raditi, izbjegavajući mogućnost grubih pogrešaka.

IV. Mjerjenje kutova.

Postupak je vrlo jednostavan i samo u kratko ćemo istaknuti neke činjenice. Vertikalni krug daje zenitne udaljenosti, prema tome otpada pitanje nesigurnosti predznaka. Kod tahimetrije mjeri se kutovi u jednom položaju na odgovarajuću točnost, no u slučaju opservacije na triangulaciji i poligon-

skoj mreži radi se u oba položaja, s tim da se može procjenjivati podatak od 6" (skalni mikroskop). Pri opservaciji u oba položaja eliminiraju se, kako je poznato, pogreške: kolimaciona, nagib horiz. osi, excentriciteti. Da bi se iskopčala otklonjena zraka, zaokreće se nazubljeni prsten okulara na desno. Poretanje limba se vrži vijkom dobro zaštićenim u podnožju. Obzirom da prizma prouzrokuje paralelni pomak u vertikalnom i horizontalnom smjeru raspravlja se o kompenzaciji ovih upliva.

V. Izvori pogrešaka i njihova elminacija.

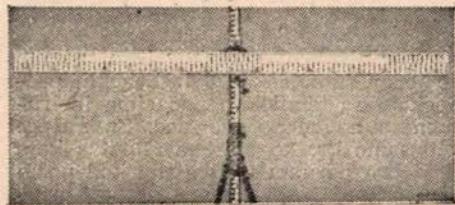
Pretpostavivši poznatu teoriju pogrešaka na teodolitu raspravlja se samo o pogreškama mjerena dužina i visina.

Te pogreške mogu potjecati:

1. Od opažača
2. Od atmosfere
3. Od instrumenta
4. Od letve

Pogreške opažača. Grube pogreške koje nastaju nepažnjom nijesu predmet teorije, protiv njih vrijedi uvek isti recept: bržljivim radom izbjegići ih, ali svakako predvidjeti kontrolu da ih se može otkriti.

Kod daljinomjera sa dvostrukim slikama dolazi u pitanje jedna naročita personalna pogreška ako su obe slike u izlaznoj pupili jedna od druge odvojene. Česti slučaj je da to može izazvati objektivnu fiziološku optičku pogrešku sa rezultatom od 20 cm na 100 met. udaljenosti. Ova velika i neugodna pogreška eliminirana je prizmom 7. Unaštoč tome razni opažači će očitati i razne podatke na 100 met. do 2 cm. Po potrebi može se ovu pogrešku kompenzirati.

Slika 4.

Pogreške atmosfere: Titranje zraka otežava odnosno može i onemoćiće čitanje na letvi. Utjecaj na samu točnost je ipak manji nego bi se mislilo motreći skakanje slike. Potrebno je praviti nekoliko koincidencija i

tražiti sredine, što daje odmah uvida u postignutu točnost.

Predviđa se da i na tim malim udaljenostima, i uz horizontalnu letvu može doći do razlike u lateralnoj refrakciji za oba mesta očitanja na letvi (na pr. jako ugrijani zid). Lijek protiv toga kao obično pažljivi izbor stajališta i umetanje stajališta.

Pogreške instrumenta: Tu nas firma uvjerava, da se samo naročitom brižnošću u izradi optičkih i mehaničkih dijelova može stvoriti instrument, koji će bez prigovora funkcioniратi. Izvjesni dijelovi na pr. prizme moraju biti brušeni na 1" točno, no i to je daleko od točnosti, na koju mora biti definiran paralaktički kut. Ako se ne želi prekoracićiti pogreška od 5 mm na 100 met, mora taj kut biti određen na 1/10". Otkloni klinova 2 i 3 međusobno se mogu razlikovati, što opet uzrokuje u paralaktičkom kutu malu visinsku komponentu. Upliv te razlike množen sa sinusom odnosno cosinusom elevacionog kuta ulazi u rezultat za dužine odnosno za visine; u većini slučajeva upliv je malen i može se zanemariti. Značajno za točni rad je ispravni početni položaj klinova s obzirom na položaj za dužine i položaj za visine. Pogreška ima jednak utjecaj kao nagib vertikalne osi instrumenta u smjeru turbina. Za istraživanje utjecaja pogreške neverikalnosti glavne osi instrumenta daju se formule i to za dužine $ds = -h \cdot d\beta$ a za visine $dh = s \cdot d\beta$. Kod mjeranja visina treba biti vrlo oprezan sa vertikaliziranjem.

Pogreška u kutu rombične prizme kompenzira se sa završnim klinom (1). Daljnja justiranja se obavljaju na kontrolnoj dužini od 60 do 80 met., ali se preporuča provesti i upoređenje na 25 i na 140 met. U navedenim rektifikacijama moramo lučiti ono što je namjenojeno tvorničkom poslu, a što treba znati načiniti sam tehničar.

Pogreške letve: Bez točne podjele nema ni točnog mjerjenja. Točna podjela se postiže točnom šablonom. Letva ne smije biti udubljena. Dozvoljen je progib ako stoji sredina letve prema krajevima unazad do 10 mm, odnosno ako stoji sredina prema naprijed, do 5 mm. Pogreška dioptera ne smije prekoracićiti pol metra na 100 metara. Koso postavljanje letve kontrolira se nesimetrijom bijelog segmenta. Justiranje dioptera se može provesti instrumenom ili prizmom.

Knjižica je vrlo poučna, i korisnu je pročitati do u sitnice. Instrument će u vrijednim rukama predstavljati dragocjenost za geodete, spada u vrstu najomiljelijih instrumenata, i predstavlja za nas svakako uvozni komad.

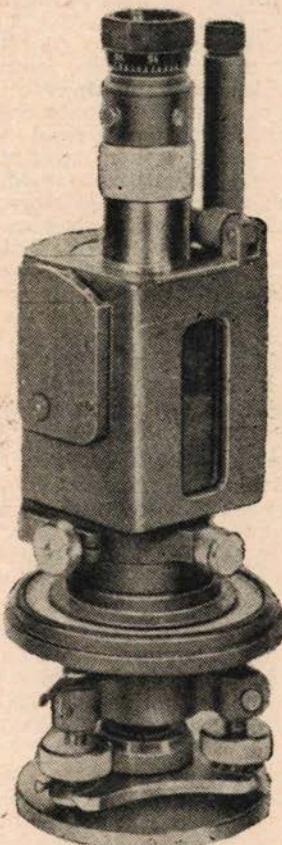
Ing. S. Cimerman

Wild-ov novi »džepni teodolit«.

Wild T12.

Lagani, mali instrument težine 1350 grama (sa okućjem). Dimenzije su instrumenta:

najveći promjer 64 mm, a visina instrumenta 180 mm. Povećanje durbina 5 ×; dalnja novost je da durbin imade

čvrsto fokusiranje (zvalo se to fix-fokus), ali od 20 m dalje. Ipak se može vizirati i do 5 m. Na horizontalnom krugu interval podjele 10', s točnosti

mjerenja 1'. Visinski krug ima područje mjerenja $\pm 36^\circ$, a interval podjele je 10'. Podjela naravno može biti i centezimalna i sexagezimalna. Iz ovoga je već vidljivo da je instrumentu namjenjena upotreba u jednostavnim zadatacima, eventualno za studije projekta na samom terenu. Na instrumentu susrećemo jednu novost, a to je čvrst durbin u vertikalnom položaju. Poželjni nagib vizure postiže se zaokretanjem jedne prizme. Nesumnjivo da taj položaj opservatoru daje veću udobnost nego kod uobičajene konstrukcije. Moglo bi se to dokazivat fiziološko mehaničkom udobnosti oka i cijelog tijela opservatovog. Za točnost to ipak sve nije mnogo mjerodavno jer instrument nije namijenjen bilo kakvim točnim radovima.

Horizontalni krug se očitava na skalnom mikroskopu. Visinski podatak, t. j. podatak zaokreta prizme očitava se iz vana na instrumentu gledajući prema durbinu na desno; to čitanje se dobiva zbrajanjem dvaju podatka, grubog i točnog. Prvi daje desetine stupnja a drugi jedinične stupnjeve i minute.

Pošto nije predviđen daljinomer sa nitima preporuča se u svrhe određivanja dužina jedan poznati trigonometrički način, koji u konkretnom slučaju daje točnost od 10 cm na 25 m, uz prirast pogreške sa kvadratom udaljenosti. Na dobivenu horiz. udaljenost nadovezuje se opet postupak određivanja visinskih razlika. U slučaju niveliiranja horizontalnom vizurom postiže se na vizuri od 50 m točnost oko 2 cm.

Ing. S. Cimerman

Redukcionii tahlmetar REDTA

„002“ Carl Zeiss Jena

Uredništvo Geodetskog lista primilo je jedan zamotak od 6 trgovачkih prospekata sa tehničkim podacima instrumenata navedene tvornice. Za sad će biti samo kratko opisana »Redta« koja je dobro poznata i cijenjena kod naših stručnjaka. Osnova mu je poznati princip Bosshardt-Zeiss. Nova konstrukcija je izrađena da uz stare prednosti vodi računa o iskustvima, koja su se dobila na pjirašnjim konstrukcijama i pokazuju neke manje promjene u uporedbi sa dosadanjim karakteristikama. Durbin imade značajni novum u T-optici, a povećanje od 25 x, te otvor objektiva od 42 mm odgovaraju nekadanim po-

datcima. Sve libele imaju vrijednost od $30''$ po 2 mm, dok je osjetljivost dozne libele $8''$. Krugovi imaju nešto smanjene dimenzije (114 mm i 74 mm napravljena nekad 125 mm i 91 mm) uz nepromjenjene podatke očitavanja kao i prije. Povećanje mikroskopa za očitavanje krugova je 58 puta odnosno 65 puta. Težina cijelog instrumenta oko 7,5 kg. Predviđa se uobičajeni pribor. Izgleda da je u zadnje vrijeme se pokazala namjera preći na kruti visak. Redta također ima kruti visak.

Ostali instrumenti će biti opisani u slijedećem broju G. L.

Ing. S. Cimerman

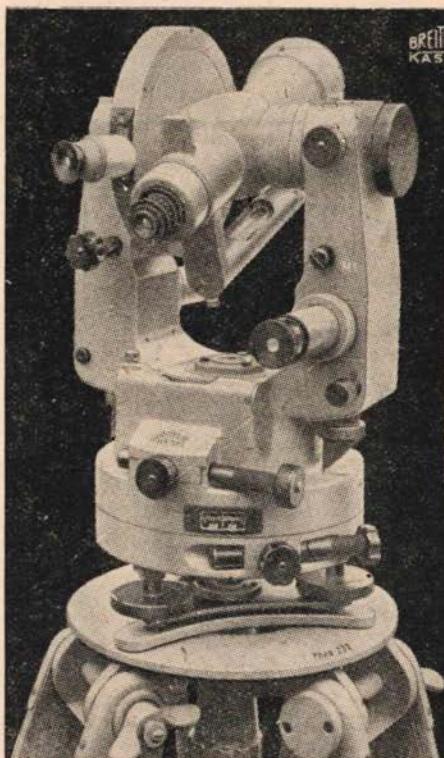
Instrumenti Breithaupt

Jedna od najstarijih radionica svijeta za izradu geodetskih instrumenata je Breithaupt u Kasselu. Ta firma radi od god. 1762. Geodetski List primio je prospekte instrumenata, koje sada proizvodi. Prije rata bili su Breithauptovi instrumenti kod nas dobro uvedeni i poznati. Uz Fennelove možda najviše upotrebljavani. Praktičnost i preciznost im je još usavršena.

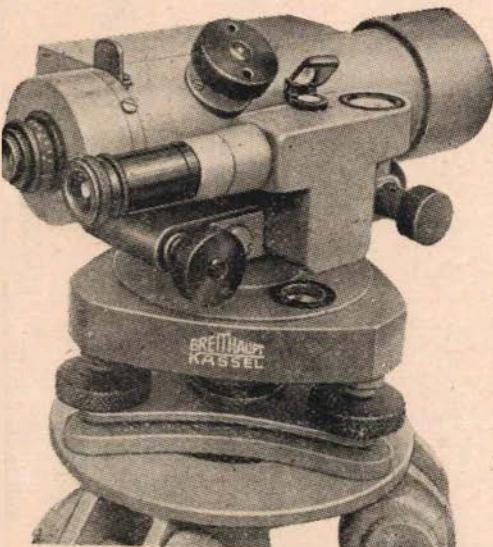
Nivelacioni instrumenti

Tvornica ih izrađuje u 4 tipa. Tip I. je mali niveličić (džepni) samo 1,2 kg težak povećanje 25, otvor objektiva 30 mm, najbliža udaljenost 0,9 m, osjetljivost libele $7''$ do $8''$ na 2 mm, mjeđuhur se promatra u durbinu, težina 6 kg, srednja pogreška $1 \text{ km} \pm 0,5 \text{ mm}$.

vost libele $30''$ na 2 mm, točnost 1 km ± 10 mm, niv. libela se promatra u zrcalu. Tip II. povećanje 30, objektiv 40 mm, najmanja udaljenost 1,2 m, osjetljivost libele $25''/2$ mm, točnost 1 km ± 6 mm, težina 1,4 kg, niv. libela također sa zrcalom. Tip III. (sl. 1.) libela sa koinkidiranjem krajeva mjeđuhura u vidnom polju turbina, povećanje 30, objektiv 35 mm, najmanja dužina 2,5 m, osjetljivost libele $20''$ na 2 mm, točnost 1 km ± 2 mm, težina 1,4 kg. Tip IV je precizan niveler sa planparalelnom pločom i klinolikom niti za viziranje, povećanje 42, objektiv 50 mm, najmanja udaljenost 2 m, osjetljivost libele $15''$ na 2 mm, točnost 1 km ± 1 mm, težina 2,5 kg.

Sl. 2.

Slika 1.

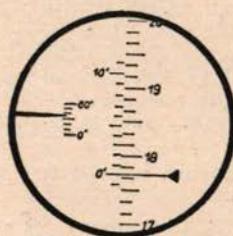
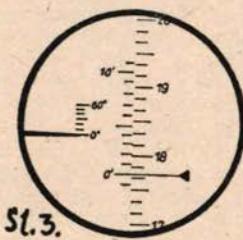
Ijivost libele $7''$ do $8''$ na 2 mm, mjeđuhur se promatra u durbinu, težina 6 kg, srednja pogreška $1 \text{ km} \pm 0,5 \text{ mm}$.

Teodoliti

Limbovi nisu stakleni nego metalni s podjelom na srebro. Teodolite firma proizvodi u 5 modela:

Instrument Theo 01 ima durbin, koji povećaje $25 \times$, vodoravni krug 90 mm, vertikalni 85 mm, noniuse; Theo 11 povećanje 30, vod. krug 121 mm, vert. 110 mm, noniuse; Theo 30 (sl.

2.) pov. 30, vod. krug 125 mm, čitanje mikroskopom s optičkim mikrometrom. Sl. 3. prikazuje vidno polje mikroskopa kod takovog teodolita uz nul-položaj mikrometra, a sl. 4. čitanje na pr.

Oznaka		360°	400 g
01	mali teodolit	1'	2
11	normalni	20"	50
30	precizni mikroskopni	1"	2
36	autoredukcioni tahimetar	20"	50
07	rudarski viseći	1'	2

$17^{\circ} 43' 36''$ (kombinacija noniusnog mikroskopa s optičkim mikrometrom). Instrument Theo 36 je autoredukcioni daljinomjer analogan Fennelovom s diagramom sa daljinomjernom i visinskim krivuljama. Na diagramu su krivulja za udaljenosti (konstanta 100) i tri para krivulja za vis. razlike s konstantama 10, 20 i 50. Theo 07 je rudarski viseći instrument.

Br. + N. N.